

er ved justitsministerens skrivelse af 10. marts 1986 fremsendt til udvalget.

Det fremgår af ministrenes redegørelser, at ministerierne har opbygget meget varierede organisatoriske strukturer, der afspejler ministeriernes forskellige arbejdsopgaver. Alle ministerier er opmærksomme på betydningen af at have personale med juridisk uddannelse.

Dette er typisk sikret ved juridiske kontorer, der varetager juridiske opgaver for andre kontorer i ministeriet, eller ved at have juridisk uddannet personale i hvert enkelt kontor. I det omfang der er sket delegation af opgaver til direktorater og styrelser m.v., har man ligeledes sikret sig, at juridiske opgaver varetages af jurister. Ingen af ministerierne har på baggrund af den konkrete undersøgelse fundet det nødvendigt at foretage ændringer i den personalemæssige sammensætning, men det fremgår af redegørelserne, at man fortsat vil have betydningen af en uddannelsesmæssigt bredt sammensat medarbejderstab for øje.

V. Udvalgets indstilling

Et flertal (udvalget med undtagelse af fremskridtspartiets medlem) udtaler:

1. Dagpengesagen.

I forlængelse af udvalgets behandling af hjemmelsspørgsmålet og besvarelser af folketingsspørgsmål, jfr. landsdommer Niels Larsens redegørelse og udvalgets betænkning af 8. februar 1985, s. 9-10 og s. 15, har udvalget gennemgået kommissionsdomstolens redegørelse for myndighedernes behandling af spørgsmålet om fastsættelse af vilkår og retningslinjer for forskudsudbetalingerne. Flertallet har noteret sig kommissionsdomstolens påvisning af, at der er begået en række fejl også på dette område såvel i forbindelse med forskudsordningens gennemførelse som senere, efter rigsrevisionens kritik i 1980.

Flertallet har noteret sig, at kommissionsdomstolen ikke har fundet grundlag for, at der søges gjort retligt ansvar gældende mod nogen embedsmænd inden for arbejdsministeriet eller i rigsrevisionen uanset de begåede fejl.

Flertallet har endvidere noteret sig, at kommissionsdomstolen har anset det for at ligge uden for sin opgave at vurdere, om be-

gæde fejl kan begrunde retligt ansvar for ministrene. Flertallet finder ikke, at der kan gøres retligt ansvar gældende.

For så vidt angår det politiske ansvar har kommissionsdomstolen fundet, at der ikke er grundlag for at bebrejde dem, der var ministre frem til 1977, nogen fejl. Flertallet er enig heri.

For så vidt angår tiden derefter, anser kommissionsdomstolen det for en fejl, at der ikke i ministeriet – i hvert fald efter rigsrevisors notat af 23. juni 1981 og indtil april-maj 1982 – er foretaget noget effektivt vedrørende de udestående problemer med hensyn til nyordning, renteniveau og renteafkast af hjælpekonti m.v. Kommissionsdomstolen anfører side 323, at hovedansvaret for så vidt angår renteafkast af hjælpekonti dog formentlig må påhvile direktoratet.

Arbejdsministeren vidste om ikke før så efter notatet af juni 1981, at der endnu ikke var fundet nogen løsning på spørgsmålet om en nyordning.

Det almindelige ansvar for, hvilke fremgangsmåder der blev valgt, må påhvile ministeren, idet også sagens politiske aspekter i stadig højere grad måtte tale for politisk styring i jo længere tid, der gik, uden at der blev fundet en løsning.

Dette ansvar – finder flertallet – har ministeren forvaltet kritisabelt, specielt fordi folketinget via finansudvalg, statsrevisorer og arbejdsmarkedsudvalg havde rettet en række henvendelser til arbejdsministeren om sagen i perioden august 1980-maj 1982.

Udvalget har tidligere i betænkning og indstilling af 8. februar 1985, side 9-10 og side 15, beklaget ufyldstgørende minister-svar til folketinget.

For så vidt angår tiden mellem regerings-skiftet i 1982 og nyordningens gennemførelse pr. 1. oktober 1983 anses det alene for en fejl, at uklarheden med hensyn til renteafkastet af hjælpekonti ikke blev fjernet. Det anføres, at ansvaret herfor formentlig først og fremmest må placeres i arbejdsdirektoratet.

Til en samlet bedømmelse hører endvidere de i byretspræsident N. C. Bitsch' redegørelse anførte forhold, jfr. nedenfor under punkt 2.

For så vidt angår muligheden og behovet for i fremtiden at sikre sig mod gentagelser, har flertallet mærket sig resultatet af de undersøgelser, der er gennemført på baggrund